

”10 dage på motorcykel i Sydengland – i tørvejr!”

Vores tur startede torsdag den. 30. august fra Esbjerg med færgen til Harwich og vores mål var at køre fra vest mod øst så langt som muligt, nemlig til Lands End.

Vort mål var også primært at følge kysten mod syd ad små veje og at få tid til oplevelser med museumsbesøg, gode pauser og se de forskellige egne seværdigheder. Alt sammen lykkedes for os og turen blev en god oplevelse, ikke mindst på grund af det utrolig flotte vejr vi havde på hele turen. Det småregnede da vi kørte hjemmefra og til færgen i Esbjerg, og så så vi først en regndråbe igen, da vi kørte hjemad 10 dage senere. I England fik vi ikke en dråbe regn, men 10 dage med flot solskinsvejr og ”høj himmel”. Årstiden taget i betragtning, nok ret usædvanligt og for os – meget heldig.

Vi var tre hold, nemlig:

Marie og Ole Rotbøll fra Nr. Nebel

Anna og Kjeld Jensen fra Alslev, og

Lena og Ole K. Christensen fra Oksbøl.

Forud for turen var der brugt flere hyggelige timer med planlægningen af denne rejse.

England er et dejligt land at besøge, og specielt Sydengland tiltrak vor opmærksomhed på grund af områdets spændende historie og ikke mindst natur, samt de mange seværdigheder.

Af andre fordele ved dette valg kan bl.a. nævnes:

- Englændere er rare mennesker at omgås.
- Der er en god pub tradition i landet.
- Deres øl er virkelig godt, og
- der er et godt, veludbredt Bed and Breakfast system.

Turen varede som sagt 10 dage og vi tilbagelagde ca. 2000 km ad en rute fra Harwich øst om London, så syd om London til Aldershot, hvor vi overnattede 1. nat. Så videre mod syd og ud til kysten ved Southampton. Undervejs besøgte vi Beaulieu National Motor Museum og New Forest Heden.

Overnatning 2. nat blev i Barton on Sea, en lille kystby øst for Bournemouth. Turen gik herfra videre langs kysten mod vest forbi Poole. Turen gik forbi motorcykelmuseet som Sammy Miller har opbygget, og det var virkelig en stor oplevelse – henvend 300 stk. utrolig flot restaurerede motorcykler i alle mulige størrelser og modeller. Det var

virkelig et godt sted for motorcykelinteresserede, og vi tog en masse flotte billeder.

Senere samme dag besøgte vi tank-museet i Bovington. For drenge i alle aldre, også et spændende sted med alt indenfor militært isenkram og køretøjer. Videre gik det til Weymouth og igen langs kysten ad meget små veje og stier med masser af sving og stigninger – lige noget for motorcykler. Efter en spændende og lidt anstrengende køredag besluttede vi os for overnatning en lille hyggelig fiskerby Beer, som vi alle syntes var meget spændende og hyggelig.

Her ville vi gerne have blevet en dag ekstra, men vi valgte at fortsætte næste morgen, så vi kunne overholde vores plan, stadig mod vest til Exeter, tværs over Dartmoor heden, hvor vi bl.a. besøgte fængselsbyen Pricetown og det gamle traktørsted i Meavy

Efter besøget i Meavy kørte vi igen mod øst ud til kysten ved Torquay, en strandby, hvor vi fandt det næste overnatningssted.

En af kystbyerne med strandpromenaden i baggrunden.

Dagen derpå fortsatte vi lidt mod syd og sejlede over floden Dart ved Dartmouth og så igen mod vest ad meget små veje, virkelig en udfordring for GPS-anlæggene og vi nåede til Plymouth, igen med en sejltur og videre til det meget spændende projekt EDEN, en stor park eller have med kæmpestore drivhuse, lavet i en gammel grusgrav. I de

store drivhuse var der forskellige klimazoner opbygget f.eks. med en med regnskov, en med ørken og i en anden var der var en utrolig flot vegetation både ind og ude i den smukke have. Alt sammen meget større end man umiddelbart kan forestille sig, og vi kunne sagtens have brugt en halv dag mere her.

Den 5. overnatning fandt vi i Falmouth, og her havde vi en mærkelig oplevelse. Ingen af os 6 havde lagt mærke til, hvor vi boede, og da vi var gået temmelig langt ned i byen for at spise, og skulle hjem kunne vi ikke finde vej, så det blev til en lang spadseretur, inden vi fandt hjem igen.

Fra Falmouth gik det mod Lands End og undervejs holdt vi flere pauser og nød naturen og det smukke landskab og klippeformationerne ud til havet. Bl.a. holdt vi pause i den lille kystby Mousehole (Musehullet), hvor byens gader var meget smalle og snoede og en smuk lille havn.

Efter en god pause på Lands End, fortsatte vi mod nord øst og kørte det første længere stykke på motorvej, for at komme lidt fremad efter alle de små smalle strækninger og besøgte så byen Newquay, og her blev vi væk for hinanden, men heldigvis ikke så længe. Vi havde aftalt, hvordan vi skulle gøre, hvis det skulle ske, og den plan lykkedes – næsten.

Videre gik det til Tinangel også en ”pynt” helt ude ved havet og vi fandt også her hurtigt et lille hotel eller pub, hvor værelserne var udmærkede. Om morgenen kørte vi lige forbi det store hotel helt ude ved havet.

Nye oplevelser ventede, og en af turens største forestod denne dag. Efter en 3 timers kørsel kom vi til det helt specielle sted Clovelly – en lille afsondret by bygget på meget stejle skrånninger og hvor det ikke er muligt at køre. Man kan gå på meget stejle brostensfortove og hele byen er med små huse og har sin helt særlige historie, som vi gerne vil fortælle yderligere om.

De stejle fortove eller gader, uden motoriseret trafik.

Transport foregår på træslæder, som man trækker nedad i byen. Dog findes der en "bagvej" hvor man kan køre væk fra byen.

Et smukt syn fra havnen op over byen Clovelly.

Fra Clovelly tog vi et ordentlig træk mod øst og lidt mod nord til den gamle by Bath. Denne by har en historie om varme kilder og Bath betyder bad. Byen har en utrolig smuk og gammel bygningsmasse og spændende arkitektur. I Bath overnattede vi på hotel, men ikke et af dem med "mange stjerner". Vi var på busrundtur og så mange af de gamle områder og bebyggelser i byen og om aftenen gik vi ind i byen og fandt et godt spisested. Et godt måltid og en god øl inden sengetid, så sover man godt efter alle de gode oplevelser.

Efter den 7. overnatning gik det til Oxford og her beså vi også byens gamle bygninger og universiteter fra en dobbeltdækkerbus. Vi parkerede vores motorcykler lige midt i byen ved en universitetsbygning og satte os på plænen lige foran bygningen.

Efter Oxford kørte vi igen ad små veje mod øst og fandt en flot landevejskro kaldet "The Green Man", det bedste sted på turen. Værelserne lå omkring en gård med springvand og der var bl.a. spa på et af værelserne. Om aftenen fik vi en dejlig middag og vi kunne sidde udenfor, stadig i et pragtfuldt vejr.

Landevejskroen "The Green Man". Hyggeligt sted.

Næste dag forestod igen en af turens helt store oplevelser, idet vi havde planlagt et besøg på flymuseet Duxford, som vi på en tidligere tur havde besøgt, men det viste sig, at der – lige på dagen og tidspunktet for vor ankomst, at der skulle være en stor flyopvisning bl. a. med Royal Air Force's specialenhed "The Red Arrows", gamle fly fra både 1. og 2. verdenskrig, kunstflyvere m.v. og det blev en stor oplevelse at overvære dette show. Vi tog en række billeder og her er et enkelt til inspiration.

Efter flyopvisningen, som tog det meste af dagen, kørte vi en mindre tur og kom til en lille kro, hvor forholdene også var lidt primitive, men der var hyggeligt, og vi havde lidt sjov med "kromutter", som viste sig, ikke at være den rigtige krovært, men en god ven af huset som afløste stedets ejer. Stedet hed Steeple Bumpstead. Vi var nu så tæt på Harwich at det sagtens kunne nås næste dag.

Efter den 9. overnatning og dejlig morgenmad, kørte vi i langsomt tempo i retning mod Colchester hvor vi gjorde holdt og gik en tur i byen og besøgte forskellige ting. Bl.a. var vi i en kirke hvor der var 2 barer, en scene med scenelys og computere opstillet. Da vi gik ind i kirken blev vi meget overraskede, men blev budt velkommen og vi kunne købe eller få kaffe. Det viste sig at kirken blev brugt som en slags klub for byens borgere og unge, for os at se, en god udnyttelse af kirken. Der var et helt andet "liv" i kirkerummet end vi kender.

Kirken set udefra.

Kirken set indefra.

Efter turen rundt i Colchester fortsatte vi mod syd med en lille afstikker ud til kysten igen, men der er ikke noget spændende så vi vendte om og kørte igen mod nord. Undervejs kom vi forbi et mindre fuglereservat, eller fugle område, hvor vi gjorde holdt, inden vi kørte mod Harwich ad den gamle vej.

I Harwich var der en lille havnefest med boder, musikunderholdning og en del mennesker, og her gik vi rundt et par timer, inden vi kørte til havneområdet. Vi var i god tid, og efterhånden dukkede flere danskere og englændere op, som skulle med færgen til Danmark.

Der var mange spændende mennesker med hver deres egen historie. Bl.a. talte vi med en dansker, som havde købt en MG-B, som han skulle have med hjem til Danmark. Den skulle ombygges til race, hvilket vi syntes var en skam, men han havde en anden i forvejen. Der var også et par med gamle veterancykler i ladrummet på en varevogn, som vi talte med og et ældre ægtepar med en spændende fortælling. Endelig var der en gruppe danskere på HD-cykler, hvoraf den ene var en kvinde, som har berettet om længere ture i Touring - Nyt.

Her kunne jeg godt tænke mig turen var sluttet, men det værste forestod for flere af os, for vi blev lidt søsyge på færgen om morgenen inden ankomsten til Esbjerg, og det kunne vi godt have været foruden.

Men ved ankomsten til Esbjerg var alle friske og ved godt mod, så vi kunne køre hjemad. Vi havde lovet at følge en nordmand på MC ud af Esbjerg og han skulle med færgen i Hirtshals, så han fulgte med os helt til Nr. Nebel, hvor vi sagde farvel til ham, og ønskede ham fortsat god tur.

Går du og overvejer at tage på en sommertur i 2008 alene eller sammen med andre, og er du ikke afklaret om, hvor turen skal gå hen, så har dette indlæg måske vakt din interesse. Hvis du vil høre mere om turen, så mød op ved klubmødet den 6. marts, her vil deltagerne fortælle og vise billeder fra turen. Deltagerne fra denne tur kan anbefale andre at følge i deres spor – den kørte rute er vist på det efterfølgende kortudsnit. Ole Rotbøll/december 2007.

